

KUNKTACYJA (1) *sb f*

Pierwsze a jasne.

sg G kunktacyjéj. ◊ [A kunktacyją.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwlekanie, ociąganie się, wahanie się [cunctatio – wątpienie Mącz 72a; – ociąganie, bawienie Calep; ociąganie się; odwłoka, odwłaczanie – cunctatio Cn]: A tę drugą [rzecz] odkłada [krol] do ładného dnia/ miałto tego co miał rzéc/ do ładowého dnia: Ale ták podobno chciał tknąć kunktáciéy/ która zbytnia była. KochAp 13; [Gdych rzekł, aby szedł do Pana, wątpieł chwilę, co czynić: iść albo nie iść, aż rzekł: „Powiedz – prawi – że natychmiast przyjdę.” Odniosłech to Panu i tę jego jakoby kunktacyją. PiotrDzien 327].

Synonimy: ociąganie się, wahanie się.

AKtt